

HET WELVAARTSMOKKELTJE

(Das Luxusweibchen)

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

MARGIT SUEZ

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET VELVAARTSMOKKELTJE – DAS LUXUSWEIBCHEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGIT SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by Margit Suez
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frank Rietveld; directeur zand- en grindbedrijf

Lianne; zijn vrouw

Arno; hun niet in 't gareel lopende zoon

Kim; hun frivole dochter

Jeffrey Jongenelen; haar vriend

Paola; secretaresse van Frank, alsmede z'n liefje

Mevrouw Verbeek; boekhoudster

Patrick Withaar; ex-geliefde van Lianne en concurrent van Frank.

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren deur naar privé. In de hoek korte kant links en achterwand links 'n terras. In de korte kant rechts deur naar kantoor. In de achterwand open doorgang, een gang suggererend die naar de voordeur rechts voert. In de hoek rechts achter een bureau, waarachter een stoel. In de buurt van 't bureau 'n onopvallende papiermand. Op het bureau telefoon en vanaf het tweede bedrijf computerscherm met toetsenbord. Verder is het vertrek aangekleed als 'n gewone huiskamer, met kast, eventueel buffet, tafel, stoelen, eventueel zitje etc., al naar de ruimte toestaat. Op de tafel staat steeds 'n thermoskan met koffie.

EERSTE BEDRIJF

Frank op uit kantoor, tot achter z'n bureau, bladert in z'n agenda, Paola op via midden, gekleed in jas, Lianne ligt op terras.

Frank: *(kijkt op horloge)* Zo zo, Paola is er eindelijk ook. Waar kom je in godsnaam vandaan?

Paola: Ik had Kim toch verteld dat ik vandaag eerst naar de dokter moest... Maar zeg, wat is dat voor 'n folterapparaat dat in de gang staat...? Brak er haast m'n nek over... lijkt wel 'n hometrainer of zoiets.

Frank: Moet je m'n vrouw vragen. *(kijkt stiekem rond, omarmt Paola, korte stevige knuffel, c.q. zoenpartij)* Zien we elkaar vanavond...? *(ontdekt enkele rode vlekjes in gezicht Paola)* Wat zijn dat voor rode vlekjes? Heeft je iets gestoken? Muggebeten soms?

Paola: *(zich losmakend, laatdunkend)* Muggebeten... flapdrol... de dokter heeft me met ziekenverlof gestuurd. Maar over 't werk hoef je je geen zorgen te maken. Kim heeft beloofd dat van mij erbij te nemen, althans 't meest dringende.

Frank: Maar wat mankeert je dan liefje?

Paola: *(langs hem heen kijkend, geschrokken, fluisterend)* Lieve hemel zeg, je vrouw is op 't terras... *(Frank schrikt eveneens, Paola haastig af in kantoor)* Ik zal Kim eerst nog vlug even wegwijs maken. *(Lianne op van terras, in shorts en T-shirt, met korfje waarin zonnebrandolie en -bril, alsmede tijdschrift, werpt badmantel op 'n stoel, heeft schijfjes komkommer op haar gezicht)*

Frank: *(geschrokken)* Gossie zeg, wat moet dát nu voorstellen?

Lianne: *(schijfjes wegnemend)* Was dat niet je secretaresse zonet?

Frank: *(in agenda bladerend)* Heeft zich ziek gemeld.

Lianne: Zo, en wat scheelt haar dan?

Frank: *(met vinger op regel in agenda)* Gaffer, Schuitemaker, helemaal vergeten... *(vlug af midden)* gelukkig dat 't vlakbij is...

Lianne: *(hem achterna roepend)* Kun je me de hometrainer naar m'n... *(wegwerpgebaar, naar telefoon, draait nummer)* Met Rietveld, ik wil 'n afspraak maken... *(betast haar gezicht)* Gezichtsmasker, manicure en de rest, u weet wel, zoals altijd... Nee, kan niet. Morgen moet ik naar de kapper, donderdag is m'n massage- en gymnastiekdag... misschien vrijdag? *(Paola, na klopje op uit kantoor, ziet dat Frank er niet is, wil af via midden, Lianne geeft teken dat ze moet wachten, in telefoon)* Ja ja, dat is goed, elf uur, tot dan. *(opleggend)* Zoekt u mijn man?

Paola: *(aarzelend)* Eigenlijk moest ik al lang in bed liggen, maar eh...

Lianne: Moet ik 'm soms doorgeven dat hij uw handje komt vasthouden?

Paola: (*vijandig*) Ik denk dat hij zijn aandacht beter aan de mensen van de boekhouding kan besteden. Ik heb net namelijk ontdekt dat ze in opstand gaan komen.

Lianne: (*zorgeloos*) O ja? En waarom dan wel?

Paola: Omdat hij met onmiddellijke ingang wil automatiseren. Hij heeft gisteren een extra memo dienaangaande uitgegeven.

Lianne: (*vijlt haar nagels*) Nou en? Zou toch ook tijd worden dacht ik zo. Iedereen is immers al op de computer overgeschakeld. En waarom wij dan niet?

Paola: Zeker. Maar 't moet allemaal geleerd worden en de mensen slaan aan 't muiten, omdat hij geen vergoeding geeft voor de overuren die daarmee gemoeid zijn.

Lianne: Ach zo.

Paola: Ze protesteren, omdat hij de computers al besteld heeft en ze van 't ene moment op 't andere moeten omschakelen.

Lianne: Maar dát ze dan toch omschakelen! Waarom moet iedereen toch altijd zo moeilijk doen?

Paola: (*verwijtend*) U hebt niet 't geringste idee van dat soort dingen, mevrouw Rietveld, anders zou u niet zó reageren. De hele apparatuur wordt komende week al geleverd en niemand heeft ook maar enig idee hoe 't allemaal werkt.

Lianne: U natuurlijk ook niet en daarom gaat u nu voor alle zekerheid maar vlug voor zieke spelen, nietwaar.

Paola: (*verontwaardigd*) Dat hoef ik niet te spelen, omdat ik 't werkelijk ben!

Lianne: O ja? En wat scheelt er dan aan?

Paola: Ik heb de mazelen.

Lianne: (*verrast*) Mazelen? Op úw leeftijd?

Paola: (*agressief*) Ja, op mijn leeftijd!

Paola: (*verwijtend*) Dat is 'n kinderziekte en wij waren vroeger verplicht die al lang achter ons te hebben, voordat ons werkzame leven begon.

Paola: (*af midden*) Ik kan er niets aan doen dat ik niet in de jaren "vroeger" geboren ben... tot ziens.

Lianne: (*haar ironisch naroevend*) O ja, en spoedige beterschap nog... (*hoofdschuddend in zichzelf*) En ook nog brutaalweg via de voordeur... schijnt al meer privileges te hebben dan ik dacht... (*neemt zonnebrandolie, wil af naar terras, inmiddels Kim op uit kantoor*)

Kim: Hoi mam, goed dat je er bent, (*laat zich zuchtend in 'n stoel vallen*) ik heb namelijk 'n nieuwtje voor je... Maar tussen twee haakjes: op kantoor kan de vlam elk moment in de pan slaan.

Lianne: Maar jij hebt toch verstand van computers. Jullie kantoormerrie nummer één was net hier en zei dat eh...

Kim: Mam, dat was zomaar 'n opmerking tussendoor, maar daar gaat 't nu niet om. Luister, waar ik werkelijk voor kom... ik was weliswaar nog niet bij de dokter...

Lianne: Heb je soms ook de mazelen?

Kim: (*opgewonden*) Eén ding zeg ik je mam: ik laat me dat kind niet uit m'n hoofd praten! Ook niet van jullie!

Lianne: Welk kind?

Kim: (*eigenzinnig*) Mijn kind!

Lianne: (*valt op 'n stoel neer*) Alsjemenu!

Kim: De test was in elk geval positief en nu dien je je zo stilaan toch voor te bereiden op het feit, dat je grootmoeder wordt.

Lianne: Nu moet 't hele systeem inderdaad omgeschakeld worden!

Kim: (*opspringend, af midden*) En nu ga ik eerst Jeffrey het blijde nieuws vertellen... als die 't hoort..

Lianne: (*tot Arno, die opkomt uit privé*) Weet jij wie Jeffrey is?

Arno: Geen idee... Maar eh, je hometrainer staat in de gang.

Lianne: Weet ik. Maar hoe moet ik die nu op m'n fitnesskamer krijgen?

Arno: Doe ik wel! Zeg, waar hangt pa uit?

Lianne: Die schakelt om op computer naar ik hoor. En Kim krijgt 'n kind.

Arno: (*verrast*) Heb je 't soms over m'n zus?

Lianne: Over wie anders? En ze verheugt er zich kennelijk ook nog op... moet je nagaan.

Arno: Op mij hoeft ze in elk geval niet te rekenen als babysitter. Ik kan nu eindelijk met m'n studie beginnen.

Lianne: (*sarcastisch*) Zal je vader blij mee wezen! En voor wat ga je studeren?

Arno: Dierenarts.

Lianne: Had nooit gedacht dat jij me 't leven zo moeilijk zou maken. (*bladerend in tijdschrift uit haar korfje*) Alsof 't nog niet genoeg is dat Kim nu...

Arno: Ho ho zeg, "ik" ben toch zeker niet zwanger!

Lianne: Je weet best, dat 't de wens van je vader is dat je in 't bedrijf komt, als z'n opvolger.

Arno: Dacht je nu werkelijk dat 't m'n hoogste goed is m'n verdere leven in die zandwinkel van 'm te slijten?

Lianne: Luister jochie, je hebt 't niet over 'n zandwinkel, maar 't gaat hier om zand- en grindbedrijf Rietveld b.v., 'n respectabele onderneming.

Arno: Patrick heeft gezegd dat ik eh...

Lianne: Patrick? Wat heeft dié ermee te maken?

Arno: 'n Vriend van 'm is dierenarts en in die z'n praktijk kan ik uithelpen om ervaring op te doen en ook wat bij te verdienen om eventueel m'n studie mee te bekostigen... Maar eh, zou jij dat pa niet eens met 'n

beetje diplomatie aan z'n verstand kunnen brengen?

Lianne: Altijd maar ik! Je weet toch hoe hij uit z'n bol kan gaan. En als hij dan ook nog de naam Patrick Withaar hoort... Uiteindelijk is Patrick z'n grootste concurrent moet je niet vergeten.

Arno: (*grijnzend*) Bedoel je nu privé of zakelijk?

Lianne: (*terechtwijzend*) Als je soms ergens op mocht zinspelen, kan ik alleen maar betonen dat mijn betrekkingen met Patrick uitsluitend van vriendschappelijke aard zijn. En bovendien is hij ook nog je peetoom.

Arno: Oké mam, 't is al goed. (*af privé*) Hoofdzaak is, dat je pa zover krijgt dat hij, althans waar 't mijn toekomstplannen betreft, in de goeie richting gaat denken. (*Lianne wil weer af naar terras*)

Verbeek: (*inmiddels na kort klopje op uit kantoor, ietwat beschroomd*) Neem me niet kwalijk, mevrouw Rietveld, maar hebt u misschien 'n momentje voor me?

Lianne: (*in zichzelf*) In deze tent schijnt 't ten enen male onmogelijk te zijn je vrije tijd volgens eigen behoeftepatroon in te vullen. (*trekt badmantel aan*) Als u mijn man zoekt...

Verbeek: Nee dank u, net niet, want daar is niet mee te praten... Hij heeft namelijk gedreigd me zonder meer te ontslaan, als ik voortaan niet met een van die computers wil gaan werken. Notabene al met ingang van de komende week. Hij zal 't er met u al wel over gehad hebben denk ik.

Lianne: Mijn man met mij? Hoe komt u... Och zo, ja ja, zeker... maar eh neemt u toch even plaats.

Verbeek: (*neemt plaats*) Dank u.

Lianne: Kop koffie?

Verbeek: Nee, dank u... Zoals u weet zit ik thuis met 'n invalide man en drie kinderen.

Lianne: En daarom drinkt u geen koffie meer?

Verbeek: (*opgewonden*) Het gaat om die computers, mevrouw Rietveld! Uiteindelijk draag ik ten opzichte van mijn familie als kostwinnares een niet geringe verantwoording.

Lianne: Het siert u, dat u zich daarvan ten volle bewust bent.

Verbeek: Ziet u. Maar als uw man mij ontslaat, sta ik voor 't complete niets en kunnen wij thuis op 'n houtje gaan bijten.

Lianne: O ja? Hoezo?

Verbeek: Omdat ik, toen ik trouwde, niet meer de jongste was en nu op mijn leeftijd nog maar moeilijk aan 'n nieuwe baan zal kunnen komen.

Lianne: Ach zo. Maar eh, waarom zou hij u dan willen ontslaan?

Verbeek: Dat zei ik toch! Omdat we op dat duffe toetsensysteem moeten overstappen, terwijl 't bedrijf zonder haperen verder moet marcheren en dat lukt gewoon niet.

Lianne: O nee?

Verbeek: Allicht niet, omdat we daarop eerst ingewerkt moeten worden.
Maar uw man wil dat niet inzien.

Lianne: U zou op z'n minst eens met 'm kunnen overleggen.

Verbeek: Hebben we al gedaan.

Lianne: En?

Verbeek: Hij wil 'n specialist aannemen, die ons 't een en ander moet bijbrengen.

Lianne: Ziet u wel. Dat is dan toch mooi geregeld.

Verbeek: Wel geregeld, maar niet mooi, want wanneer zou dat dan moeten gebeuren denkt u?

Lianne: Dat moet u mijn man vragen, niet mij.

Verbeek: Heb ik al. Maar volgens hem ben ik 'n oude zeur. Twee van m'n collega's heeft hij al ontslagen...

Lianne: Waren dat ook oude zeuren?

Verbeek: ...en ik zal waarschijnlijk de derde worden. Rationalisering op de werkplek. Als ik 't alleen al hóór! Eén zo'n kunststofmonster kan dus blijkbaar drie boekhouders vervangen! 't Moest verboden...

Lianne: Nou ja, als 't u tot troost kan zijn: een van m'n huishoudsters heeft hij ook al ontslagen, zonder dat er 'n computer voor in de plaats is gekomen. Kunt u nagaan.

Verbeek: (*springt op, bezwerend*) Mevrouw Rietveld! Ik weet nu al niet meer hoe ik de eindjes aan elkaar geknoopt krijg! Ik kan die baan niet missen! Bovendien ben ik al haast 'n kwart eeuw aan dit bedrijf verbonden! Kunt u dan niet eens met uw man praten?

Lianne: (*verrast*) Ik?

Verbeek: Ik zie 't anders niet meer zitten. Als hij ons tenminste nog de tijd zou gunnen om ons in te werken...

Lianne: Weet u ook, dat u vandaag al de derde bent die met z'n problemen bij mij komt? Maar goed, 't valt in elk geval te proberen.

Verbeek: (*af kantoor*) Als u dat zou willen doen, mevrouw Rietveld, dat zou... in elk geval alvast heel hartelijk bedankt.

Lianne: (*tot via midden opkomende Frank*) Zo, daar ben je weer. Drink je soms 'n kop koffie?

Frank: Heb nu geen tijd voor koffie... (*zoekt naarstig iets in de laden van zijn bureau*) Wat is dat overigens voor 't onding dat op de gang staat?

Lianne: Geen onding, maar m'n hometrainer... Wat zoek je eigenlijk?

Frank: 'n Rode map? Heb jij d'r soms gezien?

Lianne: Wat zou ik met 'n rode map moeten? Maar eh, je beseft toch zeker wel dat je 'n veelgevraagd man bent, niet? Eerst was je secretaresse d'r, dan Kim en vervolgens Arno, die eveneens problemen had en tenslotte ook nog...

Frank: Laat me op dit moment alsjeblieft met rust met familie aangelegenheden. Ik heb al genoeg aan m'n hoofd met die gasten op kantoor. Ik denk dat we elk moment tegen 'n heuse staking kunnen aankijken.

Lianne: Geen wonder, als jij de een na de ander ontslaat.

Frank: Och nee, is men zich bij je komen beklagen?

Lianne: Wat dacht je! En ik moet zeggen, dat ik 't ook onverantwoord acht om zo'n mens met 'n invalide man en drie kinderen zomaar d'r congé te geven.

Frank: Moment even. Ik zet mevrouw Verbeek niet op straat. Dat doet ze immers zelf. Als ze genoeg in haar mars had, was er absoluut niets aan de hand.

Lianne: Je zou haar op z'n minst gelegenheid kunnen geven zich met dat computerwerk vertrouwd te maken.

Frank: Alsjeblieft Lianne, van zoiets heb jij toch geen kaas gegeten. Bovendien, als ze ook maar 'n beetje clever was, had ze al lang 'n weinig interesse in die richting getoond. Ik heb haar, net zo goed als de anderen, er herhaaldelijk op gewezen dat dit er zat aan te komen. *(zet zich achter z'n bureau)*

Lianne: Waarschijnlijk heeft ze er geen tijd voor gehad.

Frank: *(wenkt 't weg, verachtelijk)* Geen tijd! Is er vandaag geen koffie?

Lianne: *(neemt twee couverts uit kast, schenkt uit thermoskan)* Mevrouw Verbeek heeft thuis hoogstwaarschijnlijk genoeg te doen... als men opgroeiende kinderen heeft...

Frank: Aan wat er op dat gebied op hen kan afkomen, moeten de ouders denken voordat ze dat grut op de wereld zetten.

Lianne: Klopt 't overigens dat je je werknemers geen overuren pleegt te betalen?

Frank: Als ze moeten overwerken, omdat ze tijdens de reguliere kantooruren verzuimen met hun werk klaar te komen, ga ik dat geslampamper niet ook nog eens extra vergoeden, dat zou hen alleen maar aanmoedigen om overdag nóg langzamer te werken... Maar als die trut van Verbeek soms denkt, dat ze door jou in te schakelen mij eventjes in de zeik kan zetten... *(Lianne heeft inmiddels kop koffie op z'n bureau gezet)*

Lianne: Dat heb ik niet van haar, maar van je secretaresse. En direct daarna kwam Karin. 't Is toch niet niks allemaal. En dan is er ook nog Arno. Wil met alle geweld dierenarts worden.

Frank: Die flauwe kul zal ik 'm nog wel uitdrijven. Komt ie nog wel achter!

Lianne: Nou, in dat opzicht zou ik me toch maar niet ál te zeker zijn, want ik heb reden aan te nemen dat 't hem ernst is. Net zo ernst als 't Kim met haar kind is.

Frank: Met haar kind? Wil ze soms ook nog gaan babysitten? Ik dacht zo dat ze hier in 't bedrijf toch zeker wel genoeg om handen heeft.

Lianne: 't Gaat eigenlijk meer op babysitten op privéterrein... *(langs haar neus weg)* Ja ja, daar zal ze niet onderuit kunnen komen.

Frank: Dat jij altijd in raadsels moet spreken. Waar héb je 't over?

Lianne: Dat je je op de rol van grootvader dient voor te bereiden... *(heeft inmiddels spiegeltje uit korfje gehaald, zit zich daarin te bekijken)* Wordt de hoogste tijd dat ik bij de kapper kom.

Frank: *(schreeuwt)* Zeg, ben jij helemaal van Lotje getikt?

Lianne: Och kom, alleen maar 'n beetje bijknippen en misschien 'n iets lichter kleurtje.

Frank: En dat vertel je me zomaar even tussen neus en lippen?

Lianne: Ja zeg, je hebt je anders toch ook nooit met m'n kappersafspraken bemoeit.

Frank: Wie is deze schoft, die m'n dochter in 't ongeluk heeft gestort?

Lianne: Zover als ik geïnformeerd ben, schijnt hij Jeffrey te heten.

Frank: *(geschrokken)* Jeffrey....? *(slikt moeilijk)* En verder?

Lianne: *(schouderophalend)* Geen idee, moet je je dochter vragen... *(nog steeds in spiegeltje kijkend)* Zeg, wat denk je, wat losse strengetjes, zouden die me staan...? Met 't oog op m'n komend grootmoederschap zouden wat witte sliertjes misschien niet eens zo gek zijn...

Verbeek: *(na kort tikje op de deur inmiddels op uit kantoor)* Oh, meneer Rietveld, u bent er weer zie ik, en eh, mag ik hopen dat mevrouw u al geïnformeerd heeft?

Frank: *(schreeuwt)* Ja, ze hééft me geïnformeerd! *(springt overeind)* En wat uw zwangerschap betreft... eh, uw overuren...

Lianne: *(richting terras)* Lijkt me beter jullie nu maar alleen te laten, converseert makkelijker... *(tot Frank)* O ja zeg, en nu je secretaresse de mazelen heeft, is daarmee toch duidelijk bewezen, dat dit soort speelgoed de kinderziektes nog niet te boven is. *(af)*

Frank: *(onthutst)* Ze heeft de mazelen? Dat is inderdaad 'n kinderziekte!

Verbeek: Neemt u mij niet kwalijk, meneer Rietveld, maar volwassenen kunnen ze ook nog krijgen.

Frank: *(aan z'n gezicht voelend)* O ja? *(angstig)* Maar 't vangt toch zeker niet, of wél soms?

Verbeek: Niet, als men ze al gehad heeft... Maar eh, meneer Rietveld, ik moet u, zij het dan ook met enige schroom, nóg eens vragen op een bepaalde kwestie terug te mogen komen.

Frank: *(dreigend)* Mevrouw Verbeek! Ik kan 't me niet permitteren onproductief bezig te zijn en ben dus gedwongen te rationaliseren, of u dat past of niet.

Verbeek: Zeker. Maar kunt u me dan niet de kans geven me in te werken? Ik ben nu al zó lang bij u en u was tot nu toe steeds tevreden over me.

Frank: Daar gáát 't nu toch niet om!

Verbeek: Van dat nieuwerwetse gedoe begrijpt niemand iets... De firma Withaar laat haar mensen tenminste cursussen bezoeken...

Frank: (*nors*) O ja, als u liever bij de concurrentie wilt gaan werken, hoeft u 't maar te zeggen... (*weer toeschietelijker*) Maar eh, als 't u gerust kan stellen: ik heb 'n expert ingehuurd, die de goedwillenden en vooral ook capabelen, op de goede weg zal helpen.

Verbeek: Maar hoe kan dat dan? Vooral als u erop blijft staan dat geen stagnatie mag optreden en alles z'n normale verloop moet hebben? Bovendien is er de laatste maanden al herhaaldelijk overgewerkt om geen al te grote achterstand op te lopen.

Frank: Ziet u wel. Dat zou niet nodig geweest zijn als we al eerder op computer hadden overgeschakeld. Daarmee gaat alles veel vlugger.

Verbeek: (*kalm dreigend*) Uw rekening gaat niet helemáál op, meneer Rietveld, want niet alleen uw kantoormensen zijn ontevreden, maar ook uw chauffeurs roeren zich al 'n tijdje en verlangen toeslag! Van der Sluis bijvoorbeeld, die op onze zwaarste trucks rijdt... zestien uur achter elkaar volle inzet... dat kán toch niet! Bovendien is 't nog strafbaar ook.

Frank: Ik geloof dat we dit onderhoud maar beter kunnen beëindigen. Wat van der Sluis en consorten betreft... ik zal 't er wel eens met hen over hebben... En over het kantoorgebeuren hoeft sowieso niet meer gediscussieerd te worden.

Verbeek: (*beetje geniepig*) U weet, dat ik u nog nooit echt om iets gevraagd heb, meneer Rietveld.

Frank: En ú weet, mevrouw Verbeek, dat zoiets ook volkomen doelloos zou zijn.

Verbeek: (*dreigend*) In 't uiterste geval zijn wij bereid het tot 'n gerechtelijke uitspraak te laten komen. De gezamenlijke werknemers staan achter me, evenals de personeelsraad.

Frank: (*opspringend, woest*) Dat is je reinste oproer! Maar vergeet 't! Met zoiets hoeft men bij mij niet aan te komen! O nee, niet bij mij!

Verbeek: Dan zal ik helaas nóg eens 'n gesprekje met uw vrouw moeten hebben. Ik neem aan, dat ze er wel in geïnteresseerd zal zijn, waarom regelmatig overboekingen op een bepaald rekeningnummer gedaan worden. En dat al langer dan twintig jaren.

Frank: Wat wilt u daarmee zeggen?

Verbeek: Dat weet u heel precies, meneer Rietveld.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto